

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, <https://www.finarbitr.cz>

Navrhovatel

Instituce

Fio banka, a.s.
IČO 618 58 374
V Celnici 1028/10
11000 Praha 1

Č. j. FA/SR/PS/684/2017 - 1

Praha 30. 1. 2018

N á l e z

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 18. 6. 2017 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci, vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o zaplacení částky 3.683,10 Kč, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

Odůvodnění:

1. 1 Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se v řízení před finančním arbitrem domáhá, aby mu Instituce nahradila škodu ve výši rozdílu mezi částkou odchozí přeshraniční platební transakce provedenou platební kartou, kterou Instituce zaúčtovala k tíži platebního účtu, který pro něho vede, a částkami příchozích přeshraničních platebních transakcí, které Instituce zaúčtovala ve prospěch tohoto platebního účtu, neboť Instituce použila rozdílný směnný kurz, přestože se jednalo o platební transakce provedené za účelem úhrady ceny letenek a za účelem vrácení ceny letenek po jejich stornu ze strany obchodníka.

Finanční arbitr pro účely tohoto řízení zjistil, že Navrhovatel a Instituce uzavřeli dne 5. 3. 2012 smlouvu o běžném účtu (dále jen „Smlouva o účtu“), na základě které Instituce pro Navrhovatele zřídila platební účet č. ■ (dále jen „Platební účet“) vedený v korunách českých („Měna účtu: Kč“). Podle čl. II odst. 2 Smlouvy o účtu platí, že „[s]oučástí této smlouvy jsou Obchodní podmínky, [■]“.

Finanční arbitr od stran sporu přijal jako podklad pro řízení dvě verze obchodních podmínek pro zřizování a vedení účtů. Navrhovatel finančnímu arbitrovi předložil obchodní podmínky pro zřizování a vedení účtů, které „účinnosti nabývají dnem 27. 3. 2017“. Instituce předložila obchodní podmínky pro zřizování a vedení účtů účinné od 1. 9. 2010 a tvrdí, že „v průběhu smluvního vztahu nedošlo ke změně smluvních ujednání, které jsou součástí smluvního vztahu“. Protože sporné přeshraniční platební transakce byly zaúčtovány již dne 13. 12. 2016, resp. 1. 2. 2017, tj. přede dnem 27. 3. 2017, považuje finanční arbitr za součást Smlouvy o účtu v rozhodné době Obchodní podmínky pro zřizování a vedení účtů účinné od 1. 9. 2010 předložené Institucí (dále jen „Obchodní podmínky pro zřizování a vedení účtů“).

Smlouva o účtu byla do 31. 12. 2013 smlouvou o běžném účtu ve smyslu § 708 a násl.

zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do dne 31. 12. 2013. Ode dne 1. 1. 2014 se na právní vztah ze Smlouvy o účtu použije zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), podle jeho přechodného ustanovení § 3077 odst. 1, protože Smlouva o účtu je smlouvou o účtu podle § 2662 a násl. občanského zákoníku.

Na smluvní vztah mezi Navrhovatelem a Institucí ze Smlouvy o účtu se také použijí příslušná ustanovení zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve zněních účinných do dne 12. 1. 2018 (dále jen „zákon o platebním styku“), protože Smlouva o účtu je rámcovou smlouvou o platebních službách ve smyslu § 74 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku, neboť se v ní Instituce zavázala pro Navrhovatele provádět platební transakce jednotlivě neurčené; to vyplývá z čl. III. odst. 7. „Zřizování účtů“ Obchodních podmínek pro zřizování a vedení účtů, podle kterého platí, že „[b]anka při vedení účtů je v souladu s ustanoveními Smlouvy, obchodních podmínek, Ceníku a Sazebníku povinna zejména: a) přijímat na účet peněžité vklady a platby, b) vyplatit oprávněné osobě v hotovosti požadovanou částku z peněžních prostředků uložených na účtu, c) uskutečnit dle příkazu oprávněné osoby z peněžních prostředků uložených na účtu bezhotovostní platbu z účtu na jiný účet vedený bankou, jinou bankou nebo jinou finanční institucí.“ Instituce se tedy zavázala provádět hotovostní a bezhotovostní transakce na Účtu.

Na základě čl. V. odst. 4. Obchodních podmínek pro zřizování a vedení účtů je Instituce „oprávněna umožnit oprávněné osobě použití dalších prostředků platebního styku za podmínek stanovených bankou (např. platební karty, šeky).“

Navrhovatel předložil finančnímu arbitrovi smlouvu o zajištění vydání platební karty ze dne 5. 3. 2012. Instituce finančnímu arbitrovi předložila Smlouvu o vydání platební karty ze dne 22. 10. 2015 (dále jen „Smlouva o kartě“). Ze smlouvy, kterou předložil Navrhovatel, vyplývá, že na jejím základě byla vydána jiná platební karta, než kterou byla provedena odchozí přeshraniční platební transakce, která je předmětem tohoto sporu. Ze Smlouvy o kartě finanční arbitr nezjistil, že by ji Navrhovatel s Institucí neuzavřel, a zároveň nezjistil, že by na jejím základě nebyla vydána platební karta č. ■ (dále jen „Platební karta“), kterou byla provedena odchozí přeshraniční platební transakce. Finanční arbitr proto jako podklad pro rozhodování tohoto sporu musí brát Smlouvu o kartě.

Podle čl. 2 Smlouvy o kartě platí, že „práva a povinnosti stran se řídí kromě Smlouvy také podmínkami, které tvoří [■] nedílnou součást této Smlouvy“. Finanční arbitr shromáždil v řízení dvě verze obchodních podmínek pro vydávání a používání vlastních platebních karet. Navrhovatel předložil obchodní podmínky pro vydávání a používání vlastních platebních karet, které ve vztahu ke smlouvám uzavřeným přede dnem 24. 10. 2016 „účinnosti nabývají dnem 22. 12. 2016“. Instituce předložila obchodní podmínky pro vydávání a používání vlastních platebních karet účinné od 14. 4. 2015 a tvrdí, že „v průběhu smluvního vztahu nedošlo ke změně smluvních ujednání, které jsou součástí smluvního vztahu“. Neboť odchozí přeshraniční platební transakce, ke které byl zadán platební příkaz za použití Platební karty, byla zaúčtována již dne 13. 12. 2016, považuje finanční arbitr za součást Smlouvy o kartě v rozhodné době Obchodní podmínky pro vydávání a používání vlastních platebních karet účinné od 14. 4. 2015 předložené Institucí (dále jen „Obchodní podmínky pro platební karty“).

Také na právní vztah mezi Navrhovatelem a Institucí ze Smlouvy o kartě se použijí příslušná ustanovení zákona o platebním styku, protože Smlouva o kartě je rámcovou smlouvou o platebních službách ve smyslu § 74 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku, neboť se v ní Instituce zavázala pro Navrhovatele provádět platební transakce jednotlivě neurčené; to vyplývá z čl. III. „PIN, aktivace a použití platební karty“ odst. 4. Obchodních podmínek pro platební karty, podle kterého „[p]latební kartu lze podle jejího druhu použít k platebním transakcím v síti vybraných bankomatů, na elektronických pokladních terminálech (dále jen „POS“) a mechanických snímačích (dále jen „Imprinter“), k bezhotovostnímu

a k bezkontaktnímu placení v zařízeních subjektů provozujících obchod a služby (dále jen „obchodník“ nebo „obchodní zařízení“), k bezhotovostním platbám na Internetu a tzv. MO/TO operacím (telefonicky uskutečněné transakce).“ Instituce se tedy zavázala provádět hotovostní a bezhotovostní transakce s použitím Platební karty.

Platební účet je platebním účtem ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o platebním styku, neboť slouží k provádění platebních transakcí podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku bez dispozičních omezení, tj. ke vkladům peněžních prostředků na platební účet, výběrům peněžních prostředků z platebního účtu a převodům peněžních prostředků.

Platební karta je platebním prostředkem podle § 2 odst. 1 písm. d) zákona o platebním styku, neboť se jedná o „zařízení nebo soubor postupů dohodnutých mezi poskytovatelem (platebních služeb – pozn. finančního arbitra) a uživatelem (platebních služeb – pozn. finančního arbitra), které jsou vztaženy k osobě uživatele a kterými uživatel dává platební příkaz“. Platba u obchodníka s použitím platební karty je platební službou podle § 3 odst. 1 písm. c) bodu 3. zákona o platebním styku, nebo § 3 odst. 1 písm. d) bodu 3. zákona o platebním styku (tj. převod peněžních prostředků z platebního účtu).

Podle § 2 odst. 3 písm. a) zákona o platebním styku platí, že plátcem je „uživatel, z jehož platebního účtu mají být odepsány peněžní prostředky k provedení platební transakce nebo který dává k dispozici peněžní prostředky k provedení platební transakce“. Podle § 2 odst. 3 písm. b) zákona o platebním styku platí, že příjemcem je „uživatel, na jehož platební účet mají být podle platebního příkazu připsány peněžní prostředky nebo jemuž mají být podle platebního příkazu peněžní prostředky dány k dispozici“.

Ve vztahu k odchozí přeshraniční platební transakci (úhrada ceny letenek) vystupuje Navrhovatel jako plátce a Instituce ve vztahu k Navrhovateli jako poskytovatel platebních služeb plátce.

Ve vztahu k příchozím přeshraničním platebním transakcím (jejichž prostřednictvím obchodník vrátil Navrhovateli cenu letenek), vystupuje Navrhovatel jako příjemce a Instituce ve vztahu k Navrhovateli jako poskytovatel platebních služeb příjemce.

Finanční arbitr považuje Navrhovatele za spotřebitele podle § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu s Institucí nevystupoval jako fyzická osoba, která nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Instituce je bankou podle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“), tedy osobou oprávněnou mimo jiné poskytovat platební služby. Jelikož finanční arbitr při zkoumání podmínek řízení nezjistil žádné skutečnosti, které by zpochybnil, že Instituce v předmětném smluvním vztahu vystupuje v postavení poskytovatele platebních služeb, považuje finanční arbitr Instituci za instituci ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi.

K rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí je finanční arbitr příslušný, neboť se jedná o spor mezi spotřebitelem a poskytovatelem platebních služeb při poskytování platebních služeb podle § 1 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 3 odst. 1 a 2 zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

4 Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel tvrdí, že zadal platební příkaz na částku 3057,96 eur za účelem úhrady ceny letenek a Instituce dne 13. 12. 2016 částku zaúčtovala kurzem „devizy prodej“, tj. 1 euro = 27,624 Kč.

Navrhovatel tvrdí, že obchodník „bez důvodu zrušil požadovaný nákup [■]“, a proto ho Navrhovatel požádal o „okamžité vrácení peněz pro nedodání služby“, a že Obchodník částku vrátil ve dvou platbách ve výši 2981,81 eur a 76,12 eur, které Instituce zaúčtovala kurzem „devizy nákup“.

Navrhovatel argumentuje, že postup Instituce je chybný, protože měla částky příchozích plateb zaúčtovat kurzem „devizy prodej“, neboť obdobně jako u „chargebacku“ se nejedná o převod peněžních prostředků, ale pouze o vrácení peněz v rámci reklamace původní platební transakce.

6 Tvrzení Instituce

Instituce potvrzuje, že Navrhovatel dne 13. 12. 2016 provedl platbu ve výši 3.057,96 eur ve prospěch účtu obchodníka „■“. Instituce současně potvrzuje, že přijala dne 30. 1. 2017 ve prospěch účtu Navrhovatele dvě platby ve výši 2.981,84 eur a 76,12 eur, které Instituce označuje jako „refundací“.

Instituce tvrdí, že všechny platby zaúčtovala vyhlášeným kurzem, tedy v případě odchozí přeshraniční platební transakce kurzem „devizy prodej“ a v případě příchozích přeshraničních platebních transakcí kurzem „devizy nákup“. Instituce argumentuje, že se ve Smlouvě o účtu a ve Smlouvě o kartě s Navrhovatelem na použití Institucí vyhlášených kurzů dohodla.

Instituce argumentuje, že se jedná se o několik samostatných platebních transakcí, že Navrhovatel odchozí přeshraniční platební transakci autorizoval a bylo povinností Instituce všechny platební transakce provést za použití sjednaných kurzů.

7 Jednání o smíru

Finanční arbitr v souladu s § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval účastníky řízení ke smírnému vyřešení sporu. Navrhovatel za jediné smírné řešení považuje to, že Instituce vyhoví jeho návrhu v plném rozsahu. Instituce nepovažuje smírné řešení sporu za možné, protože nároky Navrhovatele, které vznesl v řízení před finančním arbitrem, neuznává. Smírného řešení sporu se finančnímu arbitrovi nepodařilo dosáhnout.

8 Právní posouzení

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se tam, kde je to možné, opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů nebo Ústavního soudu.

Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, rozhodnutí finančního arbitra jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

Předmětem sporu je tedy posouzení, zda Instituce způsobila Navrhovateli škodu ve výši 3.683,10 Kč tím, že na základě odchozí přeshraniční platební transakce dne 13. 12. 2016,

odepsala z Platebního účtu částku ve výši 3.057,96 eur, resp. částku ve výši 84.473,80 Kč a dne 1. 2. 2017 na základě příchozích přeshraničních platebních transakcí připsala na Platební účet částku ve výši 2.981,84 eur a 76,12 eur, resp. částky 78.779,62 Kč a 2.011,08 Kč.

8.1 Rozhodná právní a smluvní úprava

Na právní vztahy mezi Navrhovatelem a Institucí ze Smlouvy o účtu a Smlouvy o kartě se použije úprava občanského zákoníku i zákona o platebním styku. Zákon o platebním styku je pak ve vztahu k občanskému zákoníku právním předpisem speciálním, pokud tedy zákon o platebním styku neupravuje určitou otázku, použije se občanský zákoník jako obecný soukromoprávní předpis.

Pokud jde o smluvní úpravu, pak rozhodné pro posouzení tohoto případu jsou Smlouva o účtu, Obchodní podmínky pro zřizování a vedení účtu, Smlouva o kartě a Obchodní podmínky pro platební karty.

8.2 Skutková zjištění

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že

- a. a) za použití Platební karty zadal Navrhovatel dne 11. 12. 2016 v 16:03 hod. prostřednictvím internetové platební brány platební příkaz k platební transakci na částku 3.057,96 eur ve prospěch účtu obchodníka označeného ve výpise z Platebního účtu za měsíc prosinec 2016 jako „   “ (dále jen „Odchozí přeshraniční platební transakce“ a „Obchodník“); to vyplývá z autorizačního logu Platební karty;
- b. b) dne 13. 12. 2016 zaúčtovala Instituce k tíži Platebního účtu částku 84.473,80 Kč jako částku Odchozí přeshraniční platební transakce za použití směnného kurzu „deviza prodej“ platného dne 13. 12. 2016 (1 euro = 27,62427 Kč); to vyplývá z výpisu z Platebního účtu za měsíc prosinec 2016 a kurzovního lístku Instituce ze dne 13. 12. 2016;
- c. c) dne 30. 1. 2017 Obchodník zadal platební příkaz k platební transakci na částku 2.981,84 eur ve prospěch Platebního účtu Navrhovatele (dále jen „Příchozí přeshraniční platební transakce I“) a dne 30. 1. 2017 Obchodník zadal platební příkaz k platební transakci na částku 76,12 eur ve prospěch Platebního účtu Navrhovatele (dále jen „Příchozí přeshraniční platební transakce II“; Příchozí přeshraniční platební transakce I a Příchozí přeshraniční platební transakce II společně též jako „Příchozí přeshraniční platební transakce“);
- d. d) dne 1. 2. 2017 Instituce zaúčtovala ve prospěch Platebního účtu částku ve výši 78.779,62 Kč jako částku Příchozí přeshraniční platební transakce I a částku ve výši 2.011,08 Kč jako částku Příchozí přeshraniční platební transakce II za použití směnného kurzu „deviza nákup“ platného dne 1. 2. 2017 (1 euro = 26,41978 Kč); to vyplývá z výpisu z Platebního účtu za měsíc únor 2017 a kurzovního lístku Instituce ze dne 1. 2. 2017.

Autorizační log platební karty je záznamem v informačním systému Instituce o všech operacích provedených Platební kartou využívající vstupy od třetích stran, v tomto případě od karetní asociace, se kterou je Platební karta spojena. Zúčtovací data jsou záznamem v informačním systému Instituce o některých platebních transakcích souvisejících s Platební kartou (Platební účet byl při zadání platebních příkazů k Příchozím přeshraničním platebním transakcím určen prostřednictvím údajů Platební karty, nikoli prostřednictvím vlastního čísla Platebního účtu).

8.3 Právní vztahy

Ze shromážděných podkladů vyplývá, že Navrhovatel vstoupil jednak do právních vztahů s Institucí a jednak do právního vztahu s Obchodníkem. Právní vztahy s Institucí jsou právními vztahy mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb plátce, na jejichž základě Instituce pro Navrhovatele provedla platební transakce. Právní vztah s Obchodníkem je právním vztahem z kupní smlouvy.

Ve vztahu k platebním transakcím představuje kupní smlouva tzv. podkladový právní vztah. Na základě podkladového právního vztahu Navrhovatel zaplatil cenu letenek a Obchodník se zavázal Navrhovateli letenky poskytnout. Odstoupení od kupní smlouvy je odstoupením od podkladového právního vztahu.

Proto od úhrady ceny letenek je potřeba odlišit její zprostředkování, tj. Odchozí přeshraniční platební transakci. Stejně tak vrácení ceny letenek Obchodníkem je nutné odlišit od jeho zprostředkování, tj. od Příchozích přeshraničních platebních transakcí. Z tohoto důvodu jednotlivé platební transakce představují samostatné – spolu nesouvisející - právní vztahy.

8.4 Provádění platebních transakcí

Platební transakcí je ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku „*vložení peněžních prostředků na platební účet, výběr peněžních prostředků z platebního účtu nebo převod peněžních prostředků, ledaže se nejedná o platební službu*“. Platebním příkazem je ve smyslu § 2 odst. 3 písm. c) zákona o platebním styku „*pokyn poskytovateli, jímž plátce nebo příjemce žádá o provedení platební transakce*“.

Poskytovatel platebních služeb je podle § 104 a násl. zákona o platebním styku povinen provést platební transakci podle platebního příkazu řádně a včas; k řádnému provedení platební transakce náleží, že poskytovatel platebních služeb je povinen při přepočtu měn použít směnný kurz, který si s uživatelem sjednal, jinak odpovídá za nesprávně provedenou platební transakci. Poskytovatel platebních služeb plátce je podle § 109 odst. 1 zákona o platebním styku povinen zajistit, „*aby částka platební transakce byla připsána na účet poskytovatele příjemce*“ a podle § 110 odst. 1 zákona o platebním styku je povinen připsat částku platební transakce ve prospěch účtu příjemce.

Ve vztahu k Odchozí přeshraniční platební transakci vystupuje Navrhovatel jako plátce, tj. osoba, která dává platební příkaz k provedení platební transakce, a Instituce jako poskytovatel platebních služeb plátce; ve vztahu k Příchozím přeshraničním platebním transakcím vystupuje Navrhovatel jako příjemce, tj. peněžní prostředky jsou podle platebních příkazů převáděny ve prospěch jeho účtu, a Instituce jako poskytovatel platebních služeb příjemce.

8.4.1 Provádění platebních transakcí v jiné měně, než ve které je veden platební účet

Z povahy věci plyne, že je-li měna platební transakce odlišná od měny, ve které poskytovatel platebních služeb vede uživateli platební účet, musí dojít po odepsání částky platební transakce z účtu nebo před připsáním částky platební transakce na platební účet ke směně měn.

Současně podle § 82 písm. h) zákona o platebním styku platí, že poskytovatel platebních služeb musí před uzavřením rámcové smlouvy o platebních službách poskytnout uživateli platebních služeb „*údaj o úrokových sazbách a směnných kurzech, které mají být použity, nebo údaj o způsobu výpočtu úroku nebo přepočtu měn a příslušný den a index nebo základ pro určení referenční úrokové sazby nebo referenčního směnného kurzu, je-li použita referenční úroková sazba nebo referenční směnný kurz*“.

V čl. IX. „Zúčtování platebních transakcí“ odst. 2. Obchodních podmínek pro platební karty si

Navrhovatel a Instituce sjednali, že „[n]euplatní-li se postup uvedený v odstavci 3 tohoto článku, při zúčtování platební transakce platební kartou provedené v jiné měně než je veden účet, ke kterému byla platební karta vydána, se při přepočtu na měnu účtu používají kurzy banky deviza prodej. Pro přepočet se použije kurz platný v den zúčtování platební transakce.“

Instituce finančnímu arbitrovi doložila, že při zaúčtování Odchozí přeshraniční platební transakce, která byla podle výpisu z Platebního účtu za měsíc prosinec 2016 dne 13. 12. 2016 k tíži Platebního účtu zaúčtována ve výši 84.473,80 Kč, došlo k přepočtu 3.057,96 eur kurzem deviza prodej Instituce platný v den zúčtování platební transakce 13. 12. 2016 (tzn. 1 euro = 27,62427 Kč).

V čl. XIII. „Platební styk a zúčtování“ odst. 2. Obchodních podmínek pro zřizování a vedení účtů si Navrhovatel a Instituce sjednali, že „[v] případě, že na účet vedený v jedné měně (dále jen „měna účtu“) budou poukázány či vloženy peněžní prostředky v jiné měně, banka připsá na účet peněžní prostředky v měně účtu, a to ve výši přepočtené příslušným kurzem vyhlášeným bankou, není-li takový kurz bankou vyhlášen, pak podle příslušného kurzu bankou určené třetí banky. Platnost kurzu počíná jeho vyhlášením a končí vyhlášením nového kurzu. Určenou bankou je obvykle Československá obchodní banka, a.s., pokud není v konkrétním případě stanoveno jinak.“

Instituce finančnímu arbitrovi doložila, že při zaúčtování Příchozích přeshraničních platebních transakcí, které byly podle výpisu z Platebního účtu za měsíc únor 2017 dne 1. 2. 2017 ve prospěch Účtu zaúčtovány v celkové výši 80.790,70 Kč, došlo k přepočtu celkem 3.057,96 eur kurzem deviza nákup Instituce platným v den zúčtování platebních transakce 1. 2. 2017 (tzn. 1 euro = 26,41978 Kč).

Instituce tedy doložila, že kurzový rozdíl mezi Odchozí přeshraniční platební transakcí a Příchozími přeshraničními platebními transakcemi nevznikl v důsledku porušení zákonných či smluvně převzatých povinností ze strany Instituce. Instituce provedla jak Odchozí přeshraniční platební transakci, tak Příchozí přeshraniční platební transakce správně a nenese odpovědnost za nesprávně provedenou platební transakci podle zákona o platebním styku, resp. nezpůsobila Navrhovateli v této souvislosti škodu.

9 K výroku nálezu

Nelze tedy směřovat právní vztah ze Smlouvy o účtu, kterou uzavřel Navrhovatel s Institucí, a podkladový právní vztah s Obchodníkem, jehož předmětem je nákup letenek. Instituce obdržela peněžní prostředky od Obchodníka (tedy částky Příchozích přeshraničních platebních transakcí), a byla je povinna připsat na Platební účet způsobem sjednaným ve Smlouvě o účtu. Pro Instituci byl v tomto případě podkladový vztah mezi Navrhovatelem a Obchodníkem zcela bezvýznamný.

Byla to volba Navrhovatele uhradit Obchodníkovi cenu za poskytované služby na účet vedený v cizí měně. A bylo pak povinností Instituce platební transakce realizovat podle volby Navrhovatele v souladu se Smlouvou o účtu a Smlouvou o kartě.

Podle § 2910 občanského zákoníku je povinen nahradit škodu ten, kdo vlastním zaviněním porušil zákonnou povinnost. Podle § 2913 občanského zákoníku je povinen nahradit škodu ten, kdo porušil povinnost vyplývající ze smlouvy. Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce porušila smluvně převzatou či zákonem uloženou povinnost, a nebyla tedy splněna jedna ze základních podmínek pro přiznání nároku na náhradu škody, nelze tomuto nároku Navrhovatele přisvědčit.

Pokud se Navrhovatel cítí poškozen, pak se v tomto případě musí domáhat náhrady způsobené škody po Obchodníkovi.

Na základě shromážděných podkladů a po jejich pečlivém právním posouzení finanční arbitr nezjistil, že by InSTITUTE porušila některou ze svých zákonných či smluvně převzatých povinností, a že by tedy Navrhovatelé vznikl nárok na zaplacení částky 3.683,10 Kč jako náhrady škody.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

Poučení:

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

Mgr. Monika Nedelková

finanční arbitr

Doručuje se

Institute – datová schránka ■

Navrhovatel – do vlastních rukou ■

